

Kristi Himmelfartsdag, konfirmation kl. 12.30

14.maj 2026

'De kom flyvende med storken til dette

Gudsforladte sted

Fra alle fire verdenshjørner

hvis vi tar' det hele med.

Og nu er de blevet voksne

ligner ikke mer' sig selv

stemmerne er forandret men

vi kender dem alligevel.

Åh de smukke unge mennesker

pluds'lig er de stukket af

som legesyge sommerfugle

den allerførste sommerdag.

Hvad-det-er de vil med livet

det kan kun de selv forstå

Åh de smukke unge mennesker,

gid de længe leve må'.

Kære konfirmander og kære alle jer mødre, fædre,

søskende, familier og venner der i dag har slået en

kærlig ring om disse smukke, unge mennesker.

Der er en sætning i det lille evangeliestykke jeg lige

har læst for jer, som jeg vil bede jer om at huske på:

Det er umiddelbart ikke det vigtigste budskab i
dagens evangelium, for det er jo, at Jesus velsigner

sine elever og derefter forsvinder op i den blå luft

for øjnene af dem. Det var et så stærkt og

opløftende et syn, hvilket vi godt kan forestille os at

det må være, at vennerne bagefter helt

overvældede og i samlet flok, takkede og takkede

Gud.

Jesus havde på en måde forladt dem igen, men ikke

fordi han var død, som da han blev korsfæstet

langfredag, tværtimod, nu forlod han dem for at

være til stede for evigt hos Gud, -ja, han var jo Gud

– og Gud kan ikke være bundet af en bestemt tid og

et bestemt sted på landkortet, Gud må være overalt

og til alle tider med sin livgivende Ånd.

Vi siger at Gud er i 'Himlen', og det betyder at Gud

er alle steder, hele jorden rundt, både hos os der

lever og hos alle der er døde. Derfor var det kun på

en måde Jesus forlod sine venner, for han er her

stadig og vil altid være her.

Det kan være svært at forstå helt hvordan. Men

tænk på, at Gud er ligesom den ilt vi ikke kan

undvære og dog heller ikke kan se. På samme måde

er Gud til stede overalt, som den livskraft vi kan

leve af, og overgive os til, når vi dør. Vi skal altså

ikke først lede efter Gud eller rejse ud i verden for

at finde ham. Gud er altid lige her.
Så i dag er en dobbelt fejring: jeres konfirmation og Kristi Himmelfartsdag – sådan kan I resten af livet huske, hvilken dag I blev konfirmeret.

Tilbage til den sætning jeg vil bede jer om at huske på, når I går herfra: jeg læser den lige igen – og det gør jeg to gange, for den er ikke så lang:

Bliv i byen.
Bliv i byen.

Vigtige ord til jer i dag. At 'blive i byen' betyder jo helt enkelt, at I ikke må - blive – væk, tage afsted og forsvinde fra os. Konfirmationen her i kirken er ikke en afskedsfest, slet ikke. Vi vil nemlig ikke af med jer! Vi vil ha' at I kommer igen mange gange. Kirken er jeres, husk på det.

Konfirmation betyder bare, at I kristeligt set er myndige – I kan fx være Faddere, altså gudmor eller gudfar til en der skal døbes, og det kan I fordi I ved en hel masse om kristendom. I ved selvfølgelig ikke alt, men I har fået en grundviden som I kan bygge på. 'Bliv i Byen' sagde Jesus til disciplene – altså bliv sammen, hold fast i hinanden. Fællesskab er vigtigt for os mennesker.

Vi er mest frie og trygge når vi hører sammen med nogle andre: hører til i en familie, en skoleklasse, en klub, en gruppe af venner- og i en kirke.

Man kan sagtens opleve tidspunkter her i livet, hvor man lige pludselig ikke rigtigt hører med nogle steder. Især når man er ung og helst vil være dér hvor det hele sker, men hvor fællesskaber også nogle gange kan være benhårde eller svære at fastholde. Som ung skal man skilles fra klassekammerater og begynde nye steder flere gange. Og måske havner man på et tidspunkt i et dårligt fællesskab! Eller i et fællesskab man slet ikke føler sig hjemme i. Det er aldrig godt. Slip det hurtigt igen. Så må man tåle at være lidt alene i en tid. Og det kan vi alle sammen godt tåle, også når man er ung som jer – især når ens fundament er i orden. Og det er jeres fundament.

For I tror på Gud, -måske ikke lige stærkt hele tiden, men Gud tror til gengæld hele tiden på *jer* og er altid med jer.

Det er et fundament der hverken er skråsikkert eller støbt i jernbeton, nej, det består af tro, håb og kærlighed, og dét gir' udholdenhed og livsmod, selv når alt ramler omkring én eller livet slår knuder. For I ved i hjertet, hvad der er vigtigst her i livet,

både for jer selv og i de relationer I har. I er på den måde, gennem dåben, optaget i et fællesskab der består livet igennem – et fællesskab med Gud og med alle kristne i verden. Og det stopper ikke der. For *enhver* er vores næste, altså vores medmenneske. Vi må aldrig tro, at vi som kristne er bedre end andre, men vi må tro, at vi er lige så meget værd som alle andre.

Og, at vi har fået en særlig opgave betroet: nemlig at være næstekærlig, dvs. stille os ved siden af dem der har det svært, hjælpe hvor der er behov, og bryde de grænser ned der holder andre ude.

Derfor kan vi tåle at være ensomme for en tid, for vi hører jo til i et kæmpe fællesskab, og på et tidspunkt sker det altid, og det er stensikkert, at der opstår nye muligheder, man møder andre mennesker og får nye venner – faktisk hele livet igennem, hvis man ellers er åben for det.

Kære konfirmander, nu skal I ikke til undervisning i kirken mere. Christian og jeg må slippe jer – ikke flere krydser i kirkeregnskabet, ikke flere myslibarer og juicebrikker. Tirsdag eftermiddag er igen jeres egen.

Men bliv i byen, vi bliver i hvert fald.

I har været som at undervise en stor flok livlige

hundehvalpe, utroligt søde, men også svære at få til at sidde pænt og høre efter. Ikke jer alle sammen.... Men trods livlighed, så har det også været en stor fornøjelse for os at lære jer at kende – I er alle sammen uden undtagelse, og det gælder også for jer tre fra de andre hold, spændende og kærlige unge mennesker. Vi ønsker jer en uforglemmelig dag i dag – og kun godt i tiden der kommer.

Nu skal vi bede den bøn I hver især har bidraget til – jeg har plukket i jeres virkelig gode bønner og sat ord og sætninger sammen til en bøn – en fællesstemme:

Tak Gud, for at give mig privilegier som mange mennesker ikke har. Jeg mangler aldrig mad, bor godt, rejser, dyrker sport og lever i et fredeligt land. Jeg er taknemlig for livet, at jeg er sund og rask og for, at jeg er den jeg er.

Tak for min familie som jeg elsker, det er nok den jeg er allermest taknemlig for. Hjælp mig til at gå igennem ild og vand, og at elske min næste. Og at finde rundt i denne verden som er så uforudsigelig, - til at forstå teenagelivet og de valg jeg har truffet. Jeg er ærgerlig over, at jeg har mistet mange venner og veninder i mit liv. Det er svært at miste.

*Jeg beder for mine medmennesker, mine
nærmeste, og dem som er skyld i onde hændelser
og dem der ikke har lært at bede.*

*Vær med alle dem der tvivler på, om det er værd
at leve. Folk der er fanget i mørke – må de finde
lyset igen.*

*Stands krig, uenigheder og sult i verden. Vær med
de syge og dem der er i nød.*

*Hjælp mig til at blive bedre til at vende den anden
kind til – lad mig finde vejen til dig. Jeg er ked af
alle de synder jeg begået i mit liv, jeg har tilgivet
alle der har gjort mig ondt. Så jeg håber og
spørger om du også kan tilgive mig!*

Tak for alt, Gud, Velsign os alle. Amen.